

Συνάντηση αντιπροσωπείας ΠΑΚ με αντιπροσωπεία ΠΑΜ στο Παρίσι.

Επὶ διάρκεια τῆς συνεδρίασης τῆς ΕΕ τοῦ ΕΣ τοῦ ΠΑΚ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1970 ἀνακοινώθηκαν ἀπὸ τὴν αντιπροσωπεία τῆς ΕΕ ποὺ συμμετεῖχε στὴ συνάντηση τοῦ Πιερσιου τὰ παρακάτω τέσσερα σημεῖα ποὺ ἀποκρυστάλλωνουν τὸ νόημα τῶν συζητηθέντων:

I. Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἀντιστάσεως (ΕΣΑ)

Συμφωνήθηκε πὼς στὸ ΕΣΑ πρέπει νὰ συμμετέχουν ὀργανώσεις ποὺ (α) εἶναι ὑπαρκτές, (β) κάνουν ἀντίσταση καὶ (γ) συμφωνοῦν στοὺς στόχους τοῦ ἀγῶνα.

Ἰδρυτικὰ μέλη ΕΣΑ: Τὸ ΠΑΚ θεωρεῖ πὼς γιὰ τὴν ἴδρυση τοῦ ΕΣΑ εἶναι ἀπαραίτητὴ ἡ συμμετοχὴ ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἰδεολογικοὺς χώρους, ὅπως προσδιορίστηκε στὴν ἀνακοίνωση τῆς 5ης Ἰουνίου 1970. Μόνο ἔτσι θὰ προσδοθῆ στὸ αἷμα ἡ καθολικότητα ποὺ χρειάζεται. Τὸ ΠΑΚ συμφωνεῖ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ προσπάθεια καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς δεξιάς, δὲν θεωρεῖ ὅμως ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιὰ τὴν συγκρότηση τοῦ ΕΣΑ.

Συμμετοχὴ νέων ὀργανώσεων: Νέες ὀργανώσεις θὰ γίνουν ἀποδεκτές ἀπὸ τὶς ἰδρυτικὰς ὀργανώσεις ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀποχρῶν λόγος ξεχωριστῆς συμμετογῆς τους λόγω τοῦ ἰδεολογικοῦ τους προσανατολισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἱκανοποιοῦν τὰ σημεῖα (α)-(γ) ποὺ ἀναφέρονται παραπάνω. Γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν ὀργανώσεων απαιτεῖται ὁμοφωνία τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν.

Τὸ ΠΑΚ ἔθεσε τὸ θέμα τῆς ἐμπροσωπήσεως τῆς ΔΑ καὶ συγκεκριμένα ἂν θὰ πρέπει νὰ ἐμπροσωπεῖται χωριστὰ στὸ ΕΣΑ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸ ΠΑΚ. Ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ ΠΑΚ ἀνακοίνωσε πὼς ἡ διαδικασία ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ προχωρεῖ.

Μετὰ τὴν παραπάνω ἐπιούλαξη τοῦ ΠΑΚ γιὰ τὴ ΔΑ, θεωρεῖται πὼς ὀργανώσεις ποὺ ἀποτελοῦν ἐπαρκῆ βάση γιὰ τὴ συγκρότηση τοῦ ἀρχικοῦ πυρῆνα τοῦ ΕΣΑ εἶναι τὸ ΠΑΚ, τὸ ΠΑΜ, ἡ ΔΑ καὶ οἱ ὑπάρχουσες ὀργανώσεις ἀξιωματικῶν.

2. Θέμα Συντακτικῆς Συνέλευσης:

Μετὰ ἀπὸ συζήτηση ἐπὶ τὸ θέμα τῆς στάσεως τῆς ἀντιστάσεως ἐπέναντι στὴ μοναξιά καὶ τὴν διατύπωση ἀμφιβολιῶν ἀπὸ μέρους τοῦ ΠΑΜ γιὰ τὴν βουδότητὰ ἀνακινήσεως τοῦ θέματος, ἔγινε τελικὰ ἀπὸ κοινοῦ ἀποδεκτὴ ἡ παρακάτω διατύπωση: "Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Βασιλέως θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴ θέληση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ." Στὴ διάρκεια τῆς συζήτησεως ἀνεφέρθηκε ἐπίσης πὼς στὸ μεταβατικὸ στάδιο θὰ μπορούσε νὰ χρησιμοποιηθῆ τὸ σύνταγμα τοῦ 1952 μετὰ προσθήκη δύο ὄρων (ι) κατάργηση τῶν γνωστῶν συντακτικῶν πράξεων καὶ (ιι) ἀναστολὴ ἐσχύος τοῦ άρθρου "περὶ μὴ ἀναθεωρήσεως τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ συντάγματος."

3. Ήνωτική Πολιτική Αντίστασης:

Μετά από συζήτηση πάνω στα προβλήματα της πολιτικής των δύο μελών συμφωνήθηκε πώς πρέπει να ασκείται δημόσια κριτική προς όλες τις χώρες που με την πολιτική τους υποστηρίζουν ή συνεργάζονται με την χούντα ή έρχονται σε αντίθεση με την πολιτική της αντίστασης του ελληνικού λαού.

4. Στρατηγική του Αντιστασιακού Αγώνα:

Τό ΠΑ^Α δήλωσε και συμφωνεί με τη στρατηγική του αγώνα όπως την έθεσε ο Αρχηγός του ΠΑ^Α σε λόγο του της Νέας Υόρκης της 3ης Ιουνίου 1970. "Έγινε τελικά από κοινού αποδεκτή η θέση πως "στο πλαίσιο της προσέλευσης για μαζική οργάνωση και κινητοποίηση του λαού έναντι της δικτατορίας λειτουργούν διάδες δυναμικών ενεργειών με στόχους προκαθορισμένους."

